

عنوان مقاله:

بررسی و تعیین شاخص های توسعه انسانی-آموزش در استان های کشور (در سال های ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸)

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رضا زینل زاده - عضو هیئت علمی گروه اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

صمد برزویان - دانشجوی دکترای تخصصی اقتصاد آموزش، دانشگاه بمبئی

علیرضا قجری - عضو هیئت علمی گروه مهندسی صنایع، دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

چکیده مطالعه و بررسی وضعیت توسعه انسانی، به ویژه در سطح استان های کشور در یک فاصله زمانی «بیش از یک دهه» از مهم ترین اقداماتی است که می بایست در عصر دانش و فناوری اطلاعات، اقتصاد دانش بنیان برنامه پنجم توسعه کشور در مسیر تحقق اهداف سند چشم انداز کشور انجام پذیرد. پژوهش حاضر با توجه به این مهم، انجام گرفته است. در این مقاله ضمن معرفی شاخص های سه گانه مستقیم، غیرمستقیم و مالی برای رفع انتقادهای وارده به روش شاخص توسعه انسانی در ترکیب شاخص ها، از تلفیق روش های آماری چند متغیره استفاده شده است. لذا ۱۶۱۱ شاخص در دو مقطع زمانی ۱۳۷۵ و ۱۳۸۸ به کمک تکنیک های تاکسونومی عددی و تجزیه به مولفه های اصلی با هم تلفیق شده و در نهایت ضریب توسعه نیافتگی هر یک از استان ها، در مقایسه با سایر استان ها محاسبه شده است. نتایج نشان می دهد که در متوسط ضریب عدم برخورداری بین استان ها حدود ۲/۲۲ درصد بهبود به وجود آمده است، اما شدت نابرابری بین آن ها افزایش یافته است. هم در سال ۱۳۷۵ و هم در سال ۱۳۸۸ از نظر ترکیب شاخص های اصلی توسعه انسانی، استان تهران در رتبه اول و استان سیستان و بلوچستان در رتبه آخر قرار دارند.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: شاخص توسعه انسانی، توسعه و تکنیک تاکسونومی عددی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1794292>

